

Tekst 1 - Pias skoledag

Pia er 10 år gammel. Pia går i skole. Hun går i fjerde klasse. I skolen elsker Pia at have dansk. I timerne rækker Pia tit hånden op. Hun er god til at svare på spørgsmål.

Pia elsker at læse bøger. Engang havde hun læst en bog om katte. Den bog syntes hun var rigtig god. Hun lærte, at katte har fire ben. De har også syv liv, men det vidste hun godt ikke passer.

I pausen spiser Pia sin madpakke. Hun har brød med i skole. På Pias brød er der smør. Der er også ost. Pia elsker ost. Hun har det med hver dag i skolen. Pia har mange venner i skolen. Hun leger med mange af sine venner i pausen. I pausen laver hun også ballade. Hun bliver inde, selvom hun ikke må. Hun gemmer sig for lærerne. Når Pia er inde, finder hun på sjove ting. Hun tegner ting på tavlen. Hun gemmer også ting for sine lærere. Så bliver de sure. Men Pia smiler bare sødt og siger undskyld. Så bliver de søde nok igen.

Tekst 2 - Fie ønsker sig en hest

Fie går i anden klasse. Fie elsker dyr. Heste er hendes favoritdyr. Når Fie bliver stor, vil hun have en hest. Den skal være brun og sød.

Fie vil gerne lære at ride, men hendes mor siger nej. Fies mor siger, at det er for farligt. Fie synes, at hendes mor er tosset. Fie synes nemlig ikke, at heste er farlige. De er super søde, synes hun.

Fie læser meget om heste. Hun ved, at de har fire ben. Hun ved også, at de har en hale.

Hun fortæller sin mor om alt det, hun ved. Men mor bliver ved med at sige nej til en hest.

En dag kommer Fies far hjem. Han har noget med, som larmer. Fie kommer løbende ud i haven. Fies far har købt en hest.

"Hej Fie. Jeg har købt en hest til dig," siger far.

Fie svarer: "Den er virkelig smuk! Den er brun! Den er ligesom jeg ønskede mig!"

Fies mor kommer ud fra køkkenet. Hun er sur. Hun skælder Fies far ud, fordi han har købt en hest.

Fies far griner og siger: "Nu har vi hesten, så er vi nødt til at passe den."

Fie smiler. Hun er glad for sin nye hest.

Tekst 3 - Ib og Bo

Ib og Bo boede i et rødt hus. Huset havde et stort tag og en flot blå dør. Det var et rigtig flot hus, som de boede i.

En dag skulle Ib ud af huset. Han skulle handle ind til aftensmad. Han så, at der manglede noget. Døren var væk.

Ib råbte:

"Bo, kom ud! Døren er væk!"

Bo råbte tilbage:

"Du lyver, Ib! Hvem ville tage vores dør?"

Men Ib løj ikke. Bo løb ud til ham. Da han så, at døren var væk, råbte han:

"Du havde jo ret, Ib. Lad os ringe til vores gode ven Tom. Han kan sætte en ny dør i."

De ringede straks til Tom. Efter et par timer kom han i sin store bil. Tom gik med det samme i gang med arbejdet. Han fjernede resterne af den gamle dør og satte en ny blå dør op. Kort tid efter sad den nye dør på plads.

Ib og Bo takkede Tom for hjælpen. De var glade for, at huset igen havde en stærk dør, så de igen kunne låse huset. Ib og Bo stod og kiggede på den nye dør. De blev enige om, at den var meget pænere end den gamle.

Tekst 4 - Ida og Karen på fisketur

Det er søndag i dag. Ida skal på fisketur med sin bedstemor. Hun hedder Karen. Karen henter Ida hjemme hos Idas mor og far. De skal ikke med på tur. De skal arbejde. Idas mor og far arbejder meget.

Ida har glædet sig hele ugen til at skulle på tur med bedstemor. Karen har lavet lækker mad til turen. De skal smage Karens brød med smør og pålæg. Ida elsker at spise Karens mad. Det smager bedre end det, hendes mor laver, synes hun.

Når Ida og Karen fisker, er der helt ro. Karen fortæller, at fiskene kun kommer frem, når der er helt stille. De sidder begge to helt roligt og venter. De kan høre vinden suse. De kan også høre fugle. De pipper.

Efter flere timer bobler det. Pludselig bliver linen stram. Der er bid! Ida trækker i fiskestangen. Hun trækker mere og mere. De får fisken op på land. Det er ikke en fisk. Det er en støvle. Ida og Karen kigger lidt. Der er stille. Lige pludselig griner de begge to. De griner meget. De tager støvlen med hjem som et trofæ. Den historie skal mor og far altså høre!

Tekst 5 - Viktors madpakke

Viktor er tolv år gammel. Han går i sjette klasse og elsker ost. Han spiser ost til alle måltider. Om morgenen er det en mild ost. Til middagsmad er det en meget stærk ost. Viktor bliver tit drillet i skolen, fordi han elsker ost. De andre siger, at den stinker. Men Viktor er ligeglad. For ham er ost det bedste, han ved.

En dag havde nogen taget Viktors madpakke væk fra køleskabet. Viktor blev sur og ked af det. Han havde glædet sig til sin mad. Viktor ledte og ledte. Hans lærer ledte også. De ledte oppe og nede. De ledte i skabe og reoler. De ledte overalt. Madpakken var væk. Viktor skulle lige til at græde, men så skete det.

Mikkel rejste sig op fra sin plads. Han viftede med madpakken og sagde: "Se, hvad jeg har."

Viktor løb hen til Mikkel. Han råbte: "Giv mig min mad."

Mikkel løb væk, men så stod deres lærer Martin i døren. Martin sagde: "Mikkel, nu stopper du. Giv Viktor sin mad."

Mikkel overgav sig. Han rakte Viktor madpakken. Viktor var lettet. Han tog låget af kassen. Osten var intakt. Viktor spiste sin mad. Han var blevet meget glad igen.

Tekst 6 - Mikkel elsker biler

Mikkel elsker biler. Han elsker alt, hvad der har fire hjul. Når han står op, tænker han på biler. Når han går i seng, tænker han på biler. Alt i Mikkels liv handler om biler. Når han tager tøj på, er der biler på tøjet.

Til morgenmad snakker Mikkel om alle mulige slags biler. Store biler og små biler. Biler med tre hjul. Biler uden tag. Men noget, Mikkel ikke kan lide, er elbiler. Mikkel hader elbiler. Det er det værste, han ved.

En dag stod Mikkel frisk og glad op. I køkkenet sad hans far og så meget glad ud. Mikkels far sagde: "Der er noget, jeg skal fortælle dig, Mikkel." Mikkel blev nysgerrig og spurgte: "Har du købt en ny bil, far?" Far sagde: "Ja, det har jeg. Vi skal hente den i dag hos forhandleren. Vil du med?" Mikkel smilede. Han havde ønsket sig en ny bil længe.

De kørte ud til forhandleren for at hente den nye bil. Ude foran butikken var der mange biler. Både store biler og små biler. Mikkel glædede sig til at se den nye bil. Kort tid efter kom bilen kørende ud. Mikkel blev trist. Det var ikke hans drømmebil. Det var en elbil. Mikkel var stille hele turen hjem i bilen. Hans dag var blevet ødelagt af denne nye bil. Motoren var jo helt stille. Det havde ifølge Mikkel intet med en rigtig bil at gøre.

Tekst 7 - Mia og Peter i parken

Mia og Peter er ude at gå en tur. De har været bedste venner siden første klasse. I dag går de i syvende klasse.

På deres gåtur kommer de forbi byens park. I parken er der et gammelt, slidt legetårn. Rutsjebanen er gammel og hullet. Parken er spærret af med store hegn og teksten: "Ingen adgang."

Mia og Peter har fundet et hul i hegnet. De kravler ind gennem hegnet. Der er mørkt inde på legepladsen. Lyset er slukket. Mia og Peter kan intet se. De kan høre noget, der støjer. Det kommer fra buskene. Mia bliver bange.

Mia siger: "Jeg tror, at vi skal gå nu. Jeg er bange." Peter er ikke bange. Han synes, det er sjovt at udforske legepladsen. Han siger til Mia, at det skal nok gå, for de er helt alene på legepladsen.

Mia er ikke overbevist. De kan stadig høre lyde. "Er det en rotte?" spørger Mia. "Nej, jeg tror, det er et spøgelse," svarer Peter. Mia bliver nu endnu mere bange.

Peter begynder at grine og pege. "Det er jo bare et pindsvin," siger Peter. Mia ser pindsvinet kravle på jorden.

Hun begynder at grine. "Du har ret, Peter," siger Mia. "Nu er jeg ikke bange længere." Mia og Peter går videre på legepladsen.

Tekst 8 - Den kloge nisse

Der var engang en nisse, der hed Per. Per var en gammel, men klog nisse. Per boede i en lille landsby, hvor han havde mange gode venner. En dag forsvandt strømmen i hele byen. Alt lyset var med et helt væk. Alle naboerne kom løbende over til Per. De mente alle, at Per var den klogeste. De kaldte ham for en vis nisse.

Per gik i gang med at lede efter strømmen. Han startede i sit eget hus. Han fandt sin egen ledning og gik efter den gennem hele byen ud til det store elskab. Der var langt til skabet. Per gik mange skridt for at komme derhen. Da Per nåede hen til skabet, forstod han, hvorfor byen var gået i sort. Der var røg i skabet. Per åbnede skabet. Der var ild. Per råbte: "Hent vand! Det brænder!"

Straks kom Pers nabo med vand. Per kastede vandet på skabet, og nu var branden slukket. Per begyndte straks at trække nye kabler i skabet. Per arbejdede lang tid ved skabet. Efter et par timer jublede Per. Nu var der endelig strøm til hele byen igen. Alle i byen var glade og roste Per. Per havde endnu engang vist, at han var den klogeste nisse i hele byen.

Tekst 9 - Buschaufførens dag

Hans elsker at gå på arbejde hver eneste dag. Hans er buschauffør, så han kører folk rundt i byen. Han kører folk på arbejde tidligt om morgenen og sent om aftenen. Han arbejder endda også lørdag og søndag.

Hans elsker at køre gennem byens gader. Han møder tit nye mennesker. Han møder de små børn, der skal i skole. Han møder også de gamle damer, der skal ud at handle.

Hans kører i en stor bus, hvor der er plads til rigtig mange mennesker. Der er også plads til cykler. Cyklerne kan ikke komme ind ad fordøren. De skal ind gennem døren i midten af bussen.

Bussen kører rundt på store og små gader. Nogle gader er der næsten ikke plads til den store bus, så der må Hans køre meget forsigtigt. Nogle gange er der også vejarbejde. Så skal Hans passe på ikke at ramme noget med bussen. Når Hans kører bus om morgenen, er det vigtigt, at han husker sin kaffe. For han siger altid: "Uden kaffe duer helten ikke." Han har engang prøvet at glemme kaffen derhjemme. Han beskriver det selv som den værste dag i sit liv.

Tekst 10 - Fisken Søren

Der var engang en fisk i Vesterhavet. Fisken hed Søren. Søren var en mørkeblå fisk, der elskede at svømme rundt med sine venner. En af Søren's venner hed Daniel. Daniel var en grøn fisk. Selvom de ikke lignede hinanden, var de bedste venner.

En dag kunne Søren ikke finde Daniel. Han kaldte og kaldte, men Daniel svarede ikke. Søren svømmede hen til Daniels familie, men de havde heller ikke set ham. Søren blev bange. Han blev så bange for, at den onde fisker havde fået fat i Daniel. Søren og Daniel havde tit drevet gæk med den onde fisker. Det var altid lige ved og næsten, at fiskeren fik fanget Søren og Daniel. Men hver gang kom de væk fra fiskerens net. Søren havde dog set mange andre fisk blive fanget af fiskerens net.

Søren svømmede videre rundt og ledte efter Daniel. Det var sommer, så han skulle svømme rundt mellem en masse menneskebørn. Børnene legede i vandet. Deres ben stod som store søjler i sandet. Det lignede næsten betonsøjler, men det var det ikke. For pludselig bevægede benene sig, og så var det med at komme væk, inden benene maste Søren til en fladfisk.

Søren ledte i flere timer efter Daniel, men pludselig kom Daniel svømmende. Han havde bare været på tur med sin fætter langt ude i Vesterhavet. Søren og Daniel var samlet igen. Søren var glad for, at Daniel ikke var blevet fanget.

Tekst 11 - Jonas' nye cykel

Jonas havde længe ønsket sig en ny cykel. I lang tid havde han set på cykler, når han var med på indkøb med sin far. Han fortalte sin far om alle de smarte funktioner, som hver cykel havde. En af cyklerne havde syv gear. En anden havde en smart klokke, mens en tredje cykel havde en blød sadel.

Jonas drømte hver nat om den dag, hvor der ville stå en helt ny cykel til ham på værelset. Han håbede, at den ville være bedre og hurtigere end den gamle rustne cykel, han havde. Den havde han nemlig haft i rigtig mange år efterhånden.

En morgen vågnede Jonas tidligere end normalt, da noget larmede inde på værelset. Han slog øjnene op og så en helt ny cykel. Han sprang op og så med det samme, at den havde syv gear. Farven var også helt perfekt. Alt var helt perfekt, mente Jonas.

Hans far kom ind på værelset med et stort smil.

“Tillykke,” sagde han. “Den er til dig.”

Jonas blev meget glad. Han takkede sin far mange gange og glædede sig til at komme ud på vejen med den nye cykel. Og ganske kort tid efter morgenmaden drønedes Jonas rundt på sin nye cykel.

Tekst 12 - Milos tur på motorvejen

Det er søndag morgen. Milos mor vækker ham tidligt, for de skal på tur. Milo og resten af hans familie skal nemlig til fødselsdag meget langt væk. De skal køre helt fra Nordjylland til Sønderjylland, hvor Milos fætter holder fødselsdag for hele familien med boller og lagkage.

Milo synes, det er meget tidligt at stå op på en søndag. Efter lidt tid rejser han sig fra sengen. Han tager tøj på og går ud i køkkenet. I køkkenet er Milos far i gang med at lave morgenmad. Milo får en bolle med smør og pålægschokolade. Det får Milo altid til morgenmad.

Efter morgenmaden sætter Milo sig ud på bagsædet i bilen. Far kører bilen, mens mor viser vej. De skal køre i mange timer, så Milo har taget sin tablet med. Med den kan han nemlig se film, mens de kører ned ad motorvejen.

Milos lillebror er også med i bilen. Milo synes, at han er meget irriterende, for han bliver ved med at tage Milos tablet. På et tidspunkt får Milo nok. Han skubber til sin lillebror og siger: "Så stop dog!"

Milos mor svarer: "Hov, hov, Milo! Du skal tale pænt til din lillebror."

På vej ned ad motorvejen drejer Milos far ind på tankstationen. De holder en kort pause, hvor Milo kan få lidt fred fra sin lillebror.

Tekst 13 - Lines forfærdelige morgen

Line vågnede op mandag morgen. Hun rakte med det samme ud efter sin telefon, men den manglede. Ladekablet lå helt alene på natbordet. I det samme kiggede Lines mor ind ad døråbningen til Lines værelse. Hun smilede, og efter lidt tid sagde hun: "Godmorgen, Line. Far og jeg har bestemt, at i dag er mobilfri dag."

Line syntes, at hendes mor og far var uretfærdige, men hun var under atten år gammel, så hun måtte jo leve med, at de bestemte. Line rejste sig lettere træt og fornærmet fra sengen og gik mod badeværelset. Det hele føltes tomt. Line plejede at se videoer, mens hun børstede tænder. Men i dag var der bare tomt.

Ved morgenmaden blev hun mødt af sin far. Han var også i godt humør.

"Godmorgen, søde Line. Nu skal du prøve en dag, som da far var dreng." Line skulede surt og satte sig til bords. Lines far serverede morgenmaden, men Lines serie manglede stadig. Der var så stille om bordet. Line tog sin taske og skulle til bussen. Hun greb ned i sin lomme efter sine høretelefoner, men det var til ingen nytte. For hvad skulle hun høre på turen til bussen? Line gik ud ad døren i tavshed. Hun vidste, at det ville blive en meget lang dag.

Tekst 14 - Aksels nye klasse

Aksel var lige flyttet til byen med sin mor og far. Hans far havde fået et nyt arbejde som chef på en fabrik. I dag var Aksels første skoledag i fjerde klasse på den nye skole. Han var spændt på at møde sine nye klassekammerater.

Aksels far kørte ham til skolen i deres nye bil. På bagsædet stod der stadig lamper og andre ting til deres nye hus. Da Aksel kom hen til skolen, var han nervøs. Han gik langsomt ind ad døren og ledte efter klasseværelset. Pludselig sagde en stemme: "Er du Aksel?" Det var Aksels nye klasselærer Gitte, der tog imod ham i døråbningen. Aksel fulgte med Gitte ind i klasseværelset. På tavlen var der tegnet flag og skrevet "Velkommen Aksel."

Alle Aksels nye klassekammerater sad klar i klassen med et smil. De bød ham alle velkommen. Aksel fik plads ved siden af Emma. I første time var klassen på biblioteket for at låne nye skolebøger. I pausen viste Emma ham rundt på skolen.

Hun viste både madkundskabslokalet, musiklokalet og selvfølgelig gården. Resten af pausen brugte Emma og Aksel i skolegården, hvor de spillede fodbold med alle Aksels nye klassekammerater. Aksel kom glad hjem fra første skoledag. Han glædede sig til at skulle have endnu flere gode dage med sine nye venner.

Tekst 15 - Noah og Peter på indkøb

Noah og Peter er bedste venner. I dag skal de på tur ned til det lokale supermarked for at købe slik og chokolade. På vejen ned til butikken finder drengene hundrede kroner på gaden.

Drengene tænker en del over, hvad de skal gøre, for sedlen er jo ikke deres. Noah synes, de skal tage sedlen, da det er mange penge. Peter mener, at de skal lade den ligge, for det er jo ikke deres. Efter flere minutters diskussion ender drengene med at tage pengene med sig. De går videre mod butikken. De er begge glade, for nu kan de blande endnu mere slik.

De kommer ind i butikken og går direkte mod bland-selv-slikket. De finder alle mulige gode og lækre typer slik. De finder både surt slik, sødt slik, hårdt slik og blødt slik. Noah peger, mens Peter putter slikket i posen. Da de er godt i gang med at blande og skal til at blande for flere penge end deres egne, ser de noget.

En lille dreng står med sine forældre i supermarkedet. Han græder virkelig meget. Drengene lytter opmærksomt efter, hvad den lille dreng siger. Den lille dreng fortæller sin mor, at han ikke kan finde de hundrede kroner, som han fik af sin bedstemor. Han var ellers helt sikker på, at han havde dem, da han stod ud af bilen på parkeringspladsen.

Drengene kigger hurtigt på hinanden. De er ikke i tvivl. Pengene tilhører den lille dreng. Noah og Peter går over mod drengen. De rækker ham de hundrede kroner. Drengen ser forvirret på drengene, men langsomt forstår han, at de har fundet hans penge. Drengen bliver glad. Drengens mor smiler. Drengens mor tilbyder at betale for Noah og Peters slik, fordi de var ærlige.

Tekst 16 - Jesper og Sofie i skoven

Sofie og Jesper gik en tur i skoven en lørdag formiddag. Solen skinnede ned gennem træerne og skabte de smukkeste lyse områder i den ellers mørke skovbund. Sofie og Jesper havde en plan. De ville finde det perfekte sted at bygge den sejeste hule. De ledte og ledte, indtil de pludselig stoppede op. De opdagede en sti, som de aldrig havde set før.

De fulgte stien langt ind i skoven, indtil de kom til en stor klippesten. Jesper gik forsigtigt om bag den store sten og sagde så: "Kom bare, Sofie. Det her er den fedeste hule!" Sofie gik om bag stenen og gav med det samme Jesper ret. Bag den store klippesten var der en udgravning til en jordhule. Jesper kravlede først ind i hulen med sin lommelygte. Sofie kravlede ind lidt efter.

Der var god plads i hulen. Hulen var også dejligt afkølet i forhold til temperaturen oppe i skoven. Jesper åbnede sin taske. I tasken havde han masser af slik og sodavand, som han og Sofie kunne dele i hulen. Jesper og Sofie havde den hyggeligste lørdag formiddag i hulen. De grinede, snakkede og var begge i ret godt humør. Efter nogle timer tog Jesper og Sofie hjem fra hulen. De aftalte at holde hulens gemmested som deres hemmelighed.

Tekst 17 - Magnus på loftet

Magnus var på besøg hos sine bedsteforældre. Han skulle hjælpe sin morfar med at rydde op på loftet. Magnus kravlede sammen med sin morfar op ad den smalle stige til loftsrummet. Det var småt og fyldt med stakkevis af gamle papkasser. "Det er flere år siden, jeg har været heroppe," sagde Magnus' morfar.

Magnus kunne se et tykt lag støv på flere af papkasserne. Der var også rigtig meget spindelsvæv rundt omkring på loftet. Pludselig sagde Magnus' morfar: "Nej, nu har jeg aldrig. Det er jo min gamle computer." Magnus kiggede på den store firkant. Det lignede i hvert fald ikke en computer, set med hans øjne. Men morfar holdt fast. Dette var hans allerførste computer. Det var før de moderne styresystemer. Det var faktisk også før, musen blev introduceret til computeren. Dengang skulle tastaturet bruges til alt.

Magnus var meget interesseret i den gamle tingest, for han var nu stadig overbevist om, at det ikke var en computer. De knoklede videre oppe på det lille loft og fandt alle mulige papirer fra bedsteforældrenes liv. Morfars gamle dagbog lå også gemt i en gammel kasse. Der kunne han blive klogere på sine bedsteforældres liv. De tog bogen med ned i stuen til mormor, som sad klar med nybagt kage og sodavand.

Tekst 18 - Fodboldkampen

Det var søndag eftermiddag. Det var nu, det afgørende slag skulle stå for Mia og hendes fodboldhold. De skulle spille kamp mod deres ærkerivaler.

Stemningen var intens i omklædningsrummet. De ville vinde. Træneren havde lagt vindertaktikken. Holdet skulle være offensivt og huske deres sammenspil. Mia skulle være angrebsspiller i dag. Mias krop havde været fyldt af spænding hele morgenen, men nu skulle det være. Hele holdet gik på banen.

Dommeren fløjtede kampen i gang. De første minutter gik rigtig godt. Holdet spillede sammen, men da Laura mistede bolden, gik det stærkt. Pludselig var modstanderne foran med et mål. Panikken bredte sig, og inden længe havde modstanderne scoret to mål.

Dommeren fløjtede til pause. Mia var rasende, da holdet gik ud. Hun sparkede til en drikkedunk i raseri. Træneren tog ordet. "Piger! Spil nu sammen. Vi er bagud, men det kan vi sagtens klare, hvis bare vi spiller sammen!" sagde træneren. Pigerne råbte deres kampråb i kor. Mias vrede var nu vendt til en vrede mod modstanderne. Mia trådte ud på græstæppet igen. Dommeren fløjtede kampen i gang. Efter få minutter havde holdet spillet sammen og scoret deres allerførste mål. Da kampen var færdig, havde Mias hold scoret fire mål, mens modstanderne måtte nøjes med kun to mål. Mia var lykkelig!

Tekst 19 - Lejrturen

Viktors klasse skulle på lejr tur i denne weekend. Det var en fast tradition i syvende klasse, at klassen skulle på overlevelsestur. Mange i klassen glædede sig til turen, men Viktor glædede sig ikke helt. Viktor var ikke vant til at sove andre steder end derhjemme og slet ikke udendørs, hvor man ikke kunne få privatliv. Han var også sikker på, at han ville komme til at savne at sove med lyset tændt om natten.

Klassen tog afsted ud i skoven om eftermiddagen, og ved aftentid tændte deres ene lærer et lejr bål. Lærerne fandt madvarerne frem og gjorde klar til hjemmelavet suppe på bål med hjemmebagte snobrød. Hele klassen sad sammen ved bålet, indtil solen gik ned, og de skulle i seng. De snakkede lystigt, og den ene af lærerne havde endda en guitar med. Viktor kom til at ligge ved siden af sin bedste ven, Jesper. Jesper og Viktor snakkede sammen i flere timer. Også efter de skulle være gået til ro. Deres lærer sagde i hvert fald flere gange, at de skulle være stille. Pludselig blev Viktor stille. Han var faldet i søvn. Viktor vågnede næste morgen til fuglesang. Han var nu lykkedes med at sove i naturen. Han var glad og nød solopgangen sammen med resten af klassen.

Tekst 20 - Da strømmen forsvandt

Det begyndte som en helt almindelig og dødkedelig torsdag på skolen. Mads gik i syvende klasse. Klassen havde matematik en tidlig morgen, da det uventede pludselig skete. Strømmen forsvandt. Klassens matematiklærer, Peter, kiggede noget forundret op mod lamperne. Lyset var væk. Og Peters usandsynligt kedelige præsentation om regneregler for brøker var også forsvundet fra tavlen.

Peter skyndte sig ud på gangen. Han måtte finde pedellen, for noget skulle der gøres. Da Peter var væk, fniste Søren fra bagenden af klasselokalet. Han viste straks en lille dims frem til resten af klassen. "Se, hvad jeg har bestilt på internettet," sagde Søren. Søren havde fundet en dims, der kunne kortslutte alt, bare den blev sat i stikkontakten. Og det havde han så gjort. Ganske simpelt. På få sekunder havde Søren reddet hele klassen fra den kedelige matematiktime, men det varede ikke længe.

Efter kort tid kom Peter tilbage. Pedellen havde fikset strømmen, så nu var Peter klar til at undervise igen. Men det varede ikke længe. Snart var Søren i gang igen. Lige da det gik bedst for Peter, skete det igen. Strømmen var væk. Peter løb afsted igen, mens Søren smilede. Han havde gjort det igen. Pigerne blev nu rasende på Søren, for så sjovt var det heller ikke. Da Peter kom tilbage, besluttede Søren sig for at gemme dimsens i tasken. Hele klassen holder stadig den dag i dag på hemmeligheden om strømnedbruddet.

Tekst 21 - Den nye robot

Oliver havde altid været nysgerrig. Han elskede at gå på opdagelse i skabe og skuffer. En dag gik han på opdagelse i skufferne i sin fars garage. I garagen opdagede Oliver nogle gamle papirer. Han kiggede nysgerrigt i dem og så, at det var tegninger til en underlig tingest. I naboskuffen lå delene, som han kunne se på tegningen.

Han gik nysgerrigt ind i stuen og spurgte sin far: "Hvad er det for nogle tegninger, der ligger i garagen?" Olivers far var først lidt forvirret, men kom hurtigt i tanke om tegningerne. Han svarede, at det var nogle fra Olivers bedstefar. Han havde forsøgt at lave en legetøjsrobot, da Oliver var helt lille, men han måtte give op. Det havde faktisk været planen, at Olivers far skulle udvikle videre på det.

Oliver spurgte sin far, om de ikke sammen skulle prøve at samle robotten. Olivers far nikkede og gik med ud i garagen. De byggede på livet løs. Oliver hjalp sin far med at lodde, skrue og skære dele ud til robotten. Efter mange timers arbejde stod robotten klar. Oliver tændte den forventningsfuldt. Han trykkede på den første knap. Den tændte. Og med ét tog robotten et skridt frem. Der var liv i robotten. Oliver var glad. Han havde lavet en robot sammen med sin far.

Tekst 22 - Museumsbesøget

Emils klasse skulle på udflugt i dag. De skulle på middelaldermuseum halvanden time væk fra skolen. Bussen kørte afsted med en flok morgentrætte elever, der mest af alt nok hellere ville have matematik, for historie var godt nok kedeligt, mente de.

Da bussen stoppede udenfor museet, var eleverne stadigvæk ikke overbevist. Museet lignede et gammelt hus fra middelalderen. Da de kom ind ad indgangen, blev de mødt af en guide. Guiden hed Anna. Anna var klar til at vise eleverne rundt i middelalderhuset, men hun havde planlagt mere end det.

Da de kom ud i gården, stod hendes hjælper Mads klar. Klassen skulle nemlig lære at fægte. Først fik Emil en sikkerhedsvest på, og bagefter fik han sit våben udleveret. Emil syntes våbnet så vildt ud. Da alle Emils klassekammerater havde fået udleveret deres våben, begyndte Mads at fortælle. Mads fortalte om reglerne, og hvordan man fægtede i en tvekamp. Alle lyttede opmærksomt til Mads. Pludselig var dagen blevet mere spændende, end de lige havde regnet med.

Den første tvekamp gik i gang. Emil syntes, det så vildt ud. Men efter lidt tid blev det hans tur. Emil boblede af spænding. Efter fem minutter var fægtekampen overstået. Emil havde haft en fantastisk dag med skolen.

Tekst 23 - Iværksættereventyret

Filip havde længe drømt om at tjene penge. Han havde set mange programmer i fjernsynet om iværksætteri og om, hvordan folk blev deres egen chef. De tjente jo styrkende med penge, mente han. Filip funderede længe over, hvad han kunne lave en god forretning ud fra. Han var nemlig fast besluttet. Han ville være virksomhedsejer.

Filip undersøgte flere forskellige markeder grundigt, da det pludselig slog ham. Han ville sælge drikkedunke, der kunne rumme halvanden liter væske. Filip undersøgte forskellige leverandører, indtil han fandt den helt perfekte samarbejdspartner. En producent i Tyskland kunne lave drikkedunkene billigt. Filip gik straks i gang med at lave en hjemmeside til sine drikkedunke ved hjælp af instruktionsvideoer på internettet. Hans bedste kammerat var god til at tegne, så han stod for grafikken og motivet på drikkedunken, mens Filip stod for alt andet.

Filip arbejdede hårdt i flere uger, men endelig var han færdig. Hans hjemmeside virkede, og drikkedunkene var på lager. Nu manglede han bare at markedsføre sin butik. Filip købte annoncer på internettet og faktisk også avisannoncer. Efter et par dage skete der noget. Det gav et pling på Filips computer. Det var den første ordre! Ordren kom fra en dame i den anden ende af landet. Filip var pavestolt. Han skyndte sig at sende pakken afsted til sin allerførste kunde.

Tekst 24 - Besøg på genbrugsstationen

Femte klasse skulle på tur i dag. De besøgte genbrugsstationen for at lære, hvad der sker med deres affald, når skraldebilen har hentet det, og hvorfor det er så vigtigt at sortere affald i mange beholdere derhjemme. Besøget var en del af deres tema om miljø og genbrug.

De ankom klokken lidt over ni til den store plads i udkanten af byen. Flere fra klassen havde aldrig været på en genbrugsstation, mens andre havde været der med deres mor og far. På genbrugspladsen viste Jan rundt. Han fortalte stolt om stort og småt inden for genbrug. Han forklarede også, hvorfor "Småt brandbart" nu hed "Rest efter sortering."

Senere på rundvisningen havde Jan lavet en lille quiz til dem. Her skulle de sortere tyve forskellige typer affald i de rigtige containere. Flere mente, at det var nemt nok, men det var kun ganske få, der havde alle tyve rigtige. Mange elever havde svært ved at skelne mellem hård plast og blød plast, men efter besøget hos Jan var ingen i tvivl. Til sidst fortalte Jan om, hvordan selv små fejl kunne give ham store problemer. Det overraskede mange fra klassen, at den rigtige sortering var så vigtig for, at affaldet kunne genanvendes.

Tekst 25 - Klara og Ottos nye hus

Klara og Otto havde købt et nyt parcelhus i udkanten af byen. De købte huset, fordi deres lejlighed var blevet for lille til den kommende familieførøgelse. Så da dagen endelig kom, hvor kæresteparret overtog nøglerne til huset, var forventningens glæde vanvittig høj.

Klara låste døren op til parrets nye hjem, og med ét gik døren op. De kiggede begge nysgerrigt ind i entréen for at se, hvor meget de tidligere ejere havde efterladt. Ved første øjekast lignede gangen ikke noget særligt, men da de kom ind, kunne de se, at der hvor de gamle ejere havde haft et skab stående, var der en lille lem bagved.

Klara var frygtløs og gik med hastige skridt hen mod lemmen i væggen. Hun tog fat i håndtaget, og med ét åbnede døren ind til et hemmeligt værelse. Værelset var tomt, men det så rent og lækkert ud. Kæresteparret blev hurtigt enige om, at de aldrig nogensinde havde set værelset. Ikke en eneste gang på de mange rundvisninger havde de set rummet. De begyndte at undersøge rummet nærmere. Der var ingen vinduer og kun den ene dør. De havde opdaget et hemmeligt rum, og det skulle helt klart udnyttes. Klara og Otto ville nu gå i gang med at tænke store tanker om, hvad deres nye værelse og hemmelighed skulle indeholde.

Tekst 26 - Den gamle marmeladefabrik

Emils klasse skulle i historie undersøge ældre bygninger i lokalområdet. Emils gruppe havde mange forskellige ideer til steder, de kunne undersøge, men pludselig slog det Emil. Den gamle marmeladefabrik i udkanten af byen. Den havde stået tom i flere år. Ja, faktisk havde den stået tom lige så længe, Emil kunne huske.

De gik straks i gang med deres informationssøgning. De snakkede først med skolebibliotekaren, men hun havde ingen informationer om den gamle fabrik. Gruppen var kortvarigt ved at give op, indtil Emil kom i tanke om, at hans bedstefar havde arbejdet på fabrikken i en periode. Han måtte da kende historien og måske endda kende flere, som havde arbejdet på fabrikken.

En dag efter skole cyklede Emil hjem til sin bedstefar. Bedstefaren fortalte lystigt om den gamle marmeladefabrik. Han havde arbejdet i produktionen og var den, der satte klistermærker på marmeladen, inden den blev sendt ud på paller til lastbilerne. Han kendte også den nye ejer af marmeladefabrikken. Han vidste, at de ville lave fabrikken om til lejligheder, men at de endnu ikke var kommet i gang. Bedstefaren greb telefonen, og få minutter efter havde han arrangeret en rundvisning på den nedlagte fabrik for hele Emils klasse. Emils klasse tog ugen efter ned på fabrikken. Først fremlagde Emils gruppe deres undersøgelse, og bagefter viste Emils bedstefar rundt.